

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

X. évfolyam, 3020. szám

4 oldal, 20 bani

1954. november 5, péntek

Fordítsunk messzemenő figyelmet a falusi pártoktatásra!

Pártunk jelenleg erőfeszítéseit a mezőgazdaság felemelésére, a Román Munkáspárt II. kongresszusa irányelv-tervezetének alkalmazására összpontosítja.

A szocializmus építésének jelenlegi szakaszában népgazdaságunk egész fejlődésének és erősödésének, a dolgozó nép életszínvonalának emelkedésének döntő láncszeme a mezőgazdaság fejlesztése.

Az őszi mezőgazdasági kampányban a pártszervezetek mozgósítják az összes dolgozó parasztokat, hogy idejében vessenek, alkalmazzák az agrotechnikai előírásokat, elvégezzék a mélyszántást s ezzel alapozzák meg a jövővi bőséges termést.

A mezőgazdasági termelés emelése, a mezőgazdaság szocialista átalakítását folytató küzdelemben a legnagyobb fontosságú szerepet töltik be a falusi pártszervezetek.

Ilyen körülmények között különös fontosságú a falusi párttagok marxista-leninista nevelése. Csakis azok a párttagok, akik ismerik és világosan megértik pártunk politikáit, mozgósíthatják sikerrel a dolgozó parasztok tömegeit a politika valóra váltására. Ebben az évben a pártoktatás erőteljesebben hozzájárul majd a párt által a mezőgazdaság fejlesztésére kidolgozott intézkedések valóra váltásához, mert a tananyag szorosan kapcsolódik a pártszervezetek jelenlegi feladataihoz.

Az elmúlt évben azokban a rajonokban, ahol megfelelő figyelmet fordítottak a pártoktatásra, ott ez jó körülmények között működött és a kommunista tevékenyen kivették részüket a kitűzött feladatokat teljesítéséből. Egyes tartományok és rajoni pártbizottságok azonban elhanyagolták a pártoktatást falun, nem gondoskodtak a pártoktatás életképes alapokon való megszervezéséről. Ezért az iskolai év folyamán számos kör és tanfolyam szünetelt, vagy szörvényszerűen működött. Sok helyen a hallgatók nem kapták meg a szükséges propaganda anyagot és inkább „hallásból” tanultak. Több kör és tanfolyamot arra meg nem felelő propagandisták vezettek.

A párt Központi Vezetőségének határozata értelmében, a falusi pártoktatási körök és tanfolyamok november első felében kezdik meg működésüket. A tartományokban és rajonokban ebben az évben a falusi pártoktatás a fontosabb mezőgazdasági munkák elvégzése után kezdődik, mivel jelenleg minden alá van rendelve a kampány sikerének.

A párt intézkedett az elmúlt évben megnyilvánuló hiányosságok megelőzése érdekében. A pártoktatás minőségének megjavítása céljából a propagandisták soraiba bevontak kommunista értelmiségieket, tanítókat, az állami szervek aktivistáit, technikusokat, stb., akik megfelelő politikai és kulturális képzettséggel rendelkeznek. Idejében kiadták és szétosztották a könyveket és brosúrákat, amelyek alapján tanulni fognak. Mindezek megteremtik a pártoktatás megjavításának feltételeit falun.

Nem minden rajoni pártbizottság használta fel azonban helyesen a biztosított kedvező feltételeket. Több községben — mivel gépiesen, „hivatalból” intézték a pártoktatásba való bevonást — számos párttag abba a helyzetbe került, hogy kénytelen évről-évre ismételni az anyagot, ugyanabban a körben, vagy tanfolyamon. Így egyesek a helyett, hogy gazdasági tanak ismereteiket, egyhelyben topognak. Ez történik például a Snagov-rajoni perisi állami gazdaságnál, ahol bár a párttagok állhatatosan kérték a SzUKP történetét tanulmányozó kör alakításának engedélyezését, a rajoni pártbizottság esti tanfolyam megalakítását szabtta ki számukra, anélkül, hogy figyelembe vette volna, hogy ezek a párttagok már egyszer elvégezték ezt a tanfolyamot.

Ott, ahol a vetési munkákat befejezték, a falvakra kiszállt pártaktivisták nyújtottak nagyobb segítséget a pártoktatás megszervezésére, elmaradt alapszervezeteknek. Kicsérjék figyelemmel a tanfolyamok és a tanulmányi körök jó feltételei között történő megnyitását.

A párttagok mellett be kell vonni a pártoktatásba a falusi párttagok kívüli aktívát is. Elenjáró dolgozó parasztok, a nőküldöttek, az IMSz-isták, tanítók és technikusok, akik tanulétt adták a párt által kezdeményezett akciók sikeréért vívott harcuknak, megszázaszorított segítséget nyújthatnak a dolgozó parasztok mozgósítása terén az irányelv-tervezet előírásainak teljesítése érdekében, abban az esetben, ha az alapszervezetek megfelelő figyelmet szentelnek politikai és ideológiai színvonaluk emelésére.

A rajoni pártbizottságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy valamennyi tanulmányi kör és tanfolyamot jól felkészült propagandisták vezessenek, biztosítsák az állandó szemináriumok jó lefolyását, szervezzék meg a párt időszaki politikai kérdésekről és választ adnak a hallgatók által felvetett kérdésekre.

A propagandisták segítségére az állandó szemináriumok levezetésében legalább egyszer havonta a falvakra kell küldeni néhány képzett propagandistát és lektort, akik konzultációt tartanak az időszaki elméleti kérdésekről és választ adnak a hallgatók által felvetett kérdésekre.

Véget kell vetni a nemtörődöm magatartásnak, amely sok pártszervezetnél megmutatkozik a gép- és traktorállomások dolgozóinak politikai nevelésével szemben. A GTA-k a szocialista mezőgazdaság legelőreltoltabb oszlopai, különleges feladatuk van a mezőgazdasági termelés növelésében, a mezőgazdaság szocialista átalakítása terén.

A falusi pártoktatás legfőbb célja, hogy a kommunista politikailag és ideológiailag felfegyverezze, úgy, hogy azok teljes erőjükkel mozgósítsa érzékké magukat a mezőgazdasági termelés növeléséért folyó harcban. Harcolniuk kell az agro- és zootechnika szabályainak széles körben történő bevezetéséért. Harcolniuk kell az állam iránti kötelezettségek valamennyi mezőgazdasági termelő részéről történő teljesítéséért, azért, hogy minél több mezőgazdasági terméket értékesítsenek a szövetkezetek útján, valamennyi termelőszövetkezeti forma támogatásáért, úgy, ahogyan azt a pártkongresszus irányelv-tervezete előírja.

Az a tény, hogy a pártoktatási iskolákat a falvakban rövidebb időszakban folyik le, a téli évszak idején a rajoni pártbizottságok és a falusi pártalapszervezetek kötelesek sokkal erőteljesebb munkát kifejtetni, hogy ilyenformán a téli hónapokat minél jobban kihasználják a párttagok ideológiai és politikai színvonalának emelése érdekében. A legegyszerűbb dolgoktól kezdve, — mint a pártoktatási napon a hallgatók mentesítése más gyűléseken való részvétel alól — gondoskodni kell arról, hogy valamennyi hallgató rendelkezzen a tanulmányhoz szükséges könyvvel, vagy brosúrával, valamint a propagandisták tájékoztatásáról, a pártalapszervezet időszaki politikai feladatairól, — tehát mindarról, ami befolyásolhatja a pártoktatás jó menetét. Már a tanév kezdetén az alapszervezetek feladata megfelelő ellenőrzés gyakorlása a párttagok és a párttagok kívüli aktíváinak tanulmányai felett, hogy felszínre hozzák a hiányosságokat és felelősségre vonják azokat, akik közömbösséggel tanúsítanak a pártoktatással szemben.

A falusi pártmunka megjavítása nagymértékben az alapszervezetek titkáraitól függ. Eppen ezért fokozott gondot kell fordítani a falusi pártalapszervezeti titkárok politikai és ideológiai színvonalának emelésére.

A rajoni pártbizottságok feladata, hogy a bizottsági és a bürokrácia, valamint az aktivistákra elegendő figyelmet fordítsanak a falusi pártoktatás lefolyására.

A felelősségérzet és a gondoskodás, amellyel a pártalapszervezetek a falusi pártoktatással foglalkoznak, nagymértékben függ a párttagok élcsapat szerepének betöltésétől, abban a harcban, amelynek megújításáért a párt nagy feladatokat állít elének a mezőgazdaság fejlesztése terén.

(Megjelent a „Scinteia” 3120. számában).

A Román-Szovjet Barátság Hónapja

Felejtethetetlen népi táncgyűttes

Az elmúlt tíz év alatt nem egyszer volt alkalmunk gyönyörködni a Szovjetunió, valamint a népi demokratikus országok művészeinek előadásában. Mindegyik előadás végzetlenül egy-egy egyszerű élménnyel gazdagodottunk.

Ilyen ragyogó élményben volt részünk azoknak, akik kedden este a Moldovai Szocialista Szovjet Köztársaság népi táncgyűttesének előadásán résztvettek. Az a lendület és erő kifejező táncmozdulatok egész sora, az az igazi jókedv, ami a színpadról csak úgy sugárzott a nézőterre, megforrasztotta a levegőt. A közönség szinte úgy érezte, hogy ez nem is játék, hanem maga a valóságos élet. Moldova népének boldog, felszabadult élete.

A Moldovai Szocialista Szovjet Köztársaság népi táncgyűttese a legjobban szovjet népi gyűttestek közé tartozik. Maga Igor Mojszejev, a Szovjetunió állami népi együttesének Szálin-díjjal kitüntetett vezetője foglalkozik a táncosokkal. Nevelési és tanítási fiatalokat.

Mojszejev rendezte a két legszebb és legértékesebb nagy csoporttáncot. A „Joc” nevű nagy táncszívet, amely több moldovai népi tánc motívumából tevődik össze és az őszi kaszástáncot. Az első tánc festői képpel kezdődik. A táncoló fiatalok csoportja népdalt hallgat. Ez a mozzanat mely lírai érzéseket vált ki a nézőből. Lassan-lassan a tánc megletti élettől, a lányok könyved és bájos játékaival. Majd fokozódik a tánc erőssége, most már bekapcsolódik a férfiak temperamentummal telt tánc is és egy nagy kör formálva, szinte kiőr, az a hatalmas erő, gyorsaság és lendület, amely lenyűgözi az embert.

Az őszi kaszástánc sajátos moldovai zeneritmussal és hagyományos táncleírásokkal, harmonikus egysebbé foglalja a kaszálás, marokszedés és az asztagrakás mozdulatait.

A kézfogó táncszám (Jakobson rendezése) a leánybucst és az eljegyzési népi szokásokat foglalja jelenetbe. Szólistája Spiridon Mocanu, a kicsiny, 12–13 éves gyermeknek látszó ember, aki házasságot akar a szép, derék, nálánál jóval nagyobb parasztlánnyal. A tánc már-már drámai fordulatot vesz, de végülis megmarad sodró lendületű humoros táncnak.

A tréfa, a népi humor egyik legjobban kifejező táncja volt a „Tabakarjaska” legénytánc, amelynek színterét különösen a Spiridon Mocanu és Victor Buga pár jelenete emelte. A magas Buga és a kicsiny Mocanu ügyes táncfigurái szinte elismerést és tetszést váltottak ki a nézőből. Ugyanakkor pedig a humoros tánc jelenetek többször is megnevetítették a nézőt. A gyorsaság, a leleménység, a változatosság fordulatos tézisi a táncot.

Nagy tetszést aratott „A kerítés mögött” (Tarankov balettmester rendezése), a Gagaut-tánc, amelyet át és átszőnek a népi humor kedves jelenetei. „A kerítés mögött” című tánc bemutatja a szerelmes pár boldog egymásmutatását s ezen keresztül napfényre hozza azt a kiapadhatatlan népi humort, amely a szovjet koreográfiai alkotásokat táplálja.

„A Komamasszonyok” című szatirikus táncnak sikerült egy nagyon eleven valóságképet adnia a pletykáló asszonyokról. Élénk és kifejező ritmusával és a gondolatok világos kibontakozásával megfelelő rendezésben és zenei kísérettel az öt edemes művésznő, Pamfil, Rizsiko, Romaszova, Sibinszkaja, Samusenko, bemutatta a szatirikus tánc nagy lehetőségeit. A rendkívül ötletes és gyorsütemű tánc szépségét még emelte az orosz, ukrán és moldovai népviseletek tarkasága, nem kevésbé pedig az öt fiatal művésznő nagy színészi készsége és táncudara.

Dolgozó parasztok!

Használjátok ki maradéktalanul a szántásra, vetésre kedvező idő minden óráját, minden percét!

November 7 köszönésére

IMSz brigádok szép termelési sikerei

Az aradi „December 30” gyár fonódájában és szövődéjében dolgozó IMSz brigádok a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 37. évfordulójának tiszteletére vállalták, hogy terven felül 4000 kiló fonalat és 30.000 méter szőttest adnak.

Vállalásukat valóra váltották, sőt túl is szárnyaltak. Október 30-ig a fonóda IMSz brigádjai 4000 kiló fonallal adtak többet terven felül, mint amennyit vállaltak.

A szövődében dolgozó IMSz brigádok a vállalt 30.000 méter szőttes helyett október 30-ig terven felül összesen 31.565 métert termeltek. Az itt dolgozó brigádok közül Kiss József IMSz brigádja — a 2. számú szövődéből — 4358 és Hauberg János ifjúsági brigádja pedig 3557 méter szőttestel szárnyaltak túl az előirányzott havi tervüket.

Kimagasló eredmények

Kitűnő eredményekkel büszkélkedhetnek a „Varga Katalin” termelőszövetkezet dolgozói, akik a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 37. évfordulója tiszteletére a vállalt kötelezettségeket teljesítették, illetve túlszárnyalták. Október 26-ig terven felül 1500 babát, 200 törülközőt, 700 pohártörő ruhát, 50 pizzamát, 35 párnahuzatot és 160 kötőt gyermekruhát készítettek, amelyek összértéke meghaladja a 35.000 lejt.

A játékbabák minőségének megjavítása érdekében megkezdtek több babaruha-modell sorozatban történő gyártását.

A „Varga Katalin” termelőszövetkezet dolgozói nyugodt lelkiismerettel ünneplik meg november 7-ét, mert tudják, hogy köteleességüknek eleget tettek.

Szucs Vera,
levelező

Nagymennyiségű tilolt kender — terven felül

November 7 tiszteletére a nagyszemélyes kenderáztató dolgozói 4799 kiló tilolt kenderet és 30.000 lej értékű megtakarítást vállaltak terven felül. Vállalásaikat már november 1-én teljesítették, ugyanakkor 37.000 lej összegű megtakarítást értek el. A munkások közötti szocialista versenyben Sefar Elisabeta, Piona Ecaterina és Fazekas Erzsébet tűntek ki. A kiváló teljesítményt értélmunkásoknak pénzjutalomban részesítették.

Az áztatók munkáját nagymértékben elősegítette a kendertermelő hálozat helyes megszervezése és a termelők lelkiismeretes munkája. Így az ökereszturi kollektív gazdaság a szerződéses 6 hektárról elsőosztályú kender szállított az áztatóknak, amelyért a gazdaság 9000 lej prémiumot kapott.

Ugyanakkor az egyénileg dolgozó parasztok közül is sokan jóminőségű kender szállítottak. Ezek a gyár részéről pénzjutalomban részesültek. Így Wolf Ádám nagycsanádi dolgozó paraszt 1600 lejt, míg Ricican Petru Valkány közsgéi dolgozó paraszt 900 lej prémiumot kapott.

Suhajda József,
levelező.

4120 lej értékű megtakarítás

A „December 21” termelőszövetkezet dolgozói októberi globális tervüket 2 százalékkal túlteljesítették. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 37. évfordulója tiszteletére szervezett szocialista verseny keretében 2527 celluloid szemüvegreket, 1191 celluloid hajcsattot és 1200 hajtűt készítettek terven felül.

A celluloid gyártásnál 4120 lej értékű acetont anyagot takarítottak meg. Ugyanakkor kétféle típusú gombot készítenek, mint új közszükségleti cikket. A szocialista versenyben számos dolgozó tűnt ki. Különösen Groza Iuliana, Thuri Magdolna, Ponta Elisabeta, Ujj Mária, valamint Laczkó Mária.

Aradi nőküldött levele Zsandaróvához

A Román-Szovjet Barátság Hónapja alkalmából az aradi dolgozók közül is számosan írtak leveleket a szovjet dolgozókhöz.

Ime egy levél. Címzett: Zsandarova, írója Hanga Rozalia, nőküldött, a 85. körzet felelőse. „Minden gondolatom maguk felé száll, drága elvtársnők, magukhoz, akik meghozták számunkra a felszabadulást — írja a levélró. — Kíűtök a hitleri hordát országunkból és lehetővé tették számunkra a felszabadulást és a felemelkedést. Mit adunk? Mit adhatunk? Becsületet munkát. Harcolnunk kell, hogy a miulból maradt hibákat kiküszöböljük... Két gyermekem anyja vagyok. Leányom egyik gyárban elhunak, a fiam övödába jár. Ha ma visszagondolok, hogy a multban hogyan élünk, a fájdalom könnye fojtotgat. Ha pedig mai életünket nézem, szememben könnyek csillognak az öröm könnyei. Hálával és szeretettel gondolok a dicsőséges szovjet nőkre.”

Jól működik az 5. számú középiskola ARLUS-köre

A Frimu-utcai 5. számú középiskola ARLUS-körének tagjai is megünnepeleék a Román-Szovjet Barátság Hónapiát. Pontos munkaterv alapján dolgoztak az ARLUS-tagok. Munkájuk eredményeképpen a tagdíjakat száz százalékban befizették, s újabb tagokat vontak be a kör munkájába.

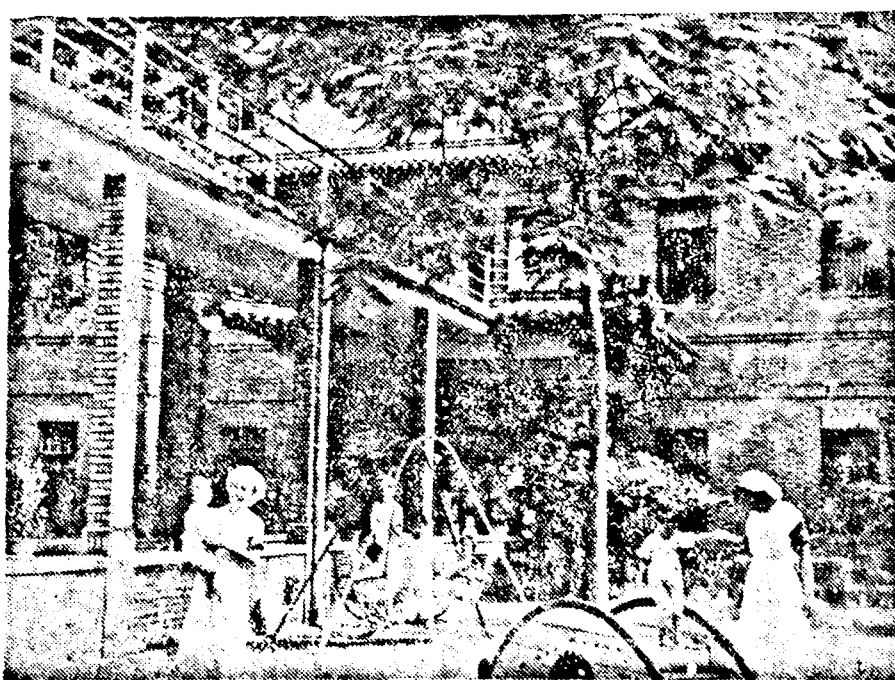
Sikerrel járt az előfizetésre történő mozgósítás is: tizenegy új előfizetőt szerveztek a szovjet újságokra és folyóiratokra, míg ötven új előfizetőt toboroztak a „Scinteia Tineretului”-ra.

Megszervezték a csoportos mozilátogatást s megtekintették két szovjet filmet. Az „Al. Sahia” irodalmi kör ünnepi előadásán számosan vettek részt az iskola tanulói közül.

A gyermek Iránl gondoskodás egyszerű megnyilvánulással Kinában

A Kínai Népköztársaság népe örök időkre szakított a nyomorral, az elmaradottsággal és az ebből származó tömegbetegségekkel. Új életre ébredtek a kínai gyermekek, akik többé nem mesterségesen elszányított páriái az imperialista megszállóknak, hanem büszke reménysegei a szocializmus útján haladó kínai dolgozó népeknek.

Képtünk a Kínai Népköztársaság Kanton városában épült új gyermekórházat ábrázolja.

Kötöttáru divatbemutató a fővárosban

A fővárosi „Gh. Gheorghiu-Dej” konfekcióüzem alig néhány éve épült, de izléses ruha, kabát, kosztümmodelljei már országsszerte ismertek. És az új gyárnak már hagyományai is vannak: ilyen például a rendszeres őszi divatbemutató.

Milyen lesz a jövő divatja? — a kérdés mindig érdekes. A szeptemberi divatbemutató után a napokban újabbat rendeztek: kötöttáru-modell be-

mutatót. Az üzem kötöttáru-modell-készítő tehetséges kollektívája száznál több érdekes modellel szerepelt. Szép és izléses modelleket küldtek a bemutatóra az ország más gyárai is, például a kolozsvári „Brainer Béla”, az aradi „Vörös Triko”, a temesvári „Fónagy János” és a fővárosi „Tinara Garda” textilüzemek. A kiállított kötöttáru-modellek száma elérte a kétszázötvenet.

Harc a munka termelékenységének növeléséért és az önköltség csökkentéséért a népi Romániában

A népi hatalom ereje és a Román Munkáspárt vezette dolgozók befolyásos munkája elmaradt agrár-országból fejlett ipari-agrárállammá változtatta Romániát.

A Román Népköztársaság nehéz ipara — főleg gépipara — szüntelenül fejlődik. Ennek az iparnak a részaránya elérte már a szocialista ipar össztermelésének csaknem 57 százalékát. A nehéziparral párhuzamosan fejlődött (noha sokkal kisebb mértékben) a közszükségleti cikkeket gyártó ipar is.

Az utóbbi évek során valamennyi iparágban nagy beruházásokkal számos vállalatot építettünk, a meglévőket pedig újjáépítettük és jelentősen kibővítettük. Sokat emlékeztet az iparvállalatok műszaki felszerelésének színvonala is. Ez év elején a felszerelés értéke az 1948. évének 7,3-szerese volt a fémiparban, ötszöröse a kőolajiparban, négyszerese a széniparban, 12,6-szerese az elektrotechnikai és áramtermelő iparban, 1,2-szerese a szállítási részlegben, 1,4-szerese a textiliparban és 1,2-szerese az erdőiparban.

A népgazdaság minden ágának korszerű technikával való további felszerelése tekintetében a Román Munkáspárt és a kormány nagy feladatokat állított a szocialista ipar. A korszerű technika lehetővé teszi majd a mezőgazdasági gépesítést és a mezőgazdasági termelés növelését, a közszükségleti cikkeket gyártó ipar pedig 11,8 százalékkal emelkedik a tavalyihoz viszonyítva. A jelenlegi időszakban kivételesen nagy figyelmet fordítottunk a mezőgazdasági felszerelések és gépek gyártására.

Pártunk Központi Vezetősége figyelmébe ajánlja a dolgozóknak s a párt és a népgazdaság vezetői kádereinek, hogy az új beruházásokkal, de főleg a munkatermelékenység növelésével fokozzák az ipari termelést.

V. I. Lenin „A nagy kezdeményezés” című híres munkájában rámutatott arra, hogy: „a munka termelékenysége, az, végeredményben az új társadalmi rend győzelmének szempontjából a legfontosabb, a legfőbb dolog. A kapitalizmus a munka termelékenységének olyan fokát hozta létre, amint a feudalizmus nem ismert. A kapitalizmust az győzelemre legyőzni, hogy a szocializmus a munkának új, sokkal magasabb termelékenységét hozza létre.”

Szocialista iparvállalatok munkaközösségei — a lenini útmutatásokat és a párt felhívását követve — azon iparkodnak, hogy fokozzák a társadalmi munka termelékenységét és rendszeresen csökkentik az önköltséget, teljes egészében és észszerűen kihasználják a termelési kapacitást s takarékoskodnak a munkaidővel. A különböző iparágak dolgozói mindinkább meggyőződnek arról, hogy a munkatermelékenység fokozódásától függ népgazdaságunk további fejlődése és jólétük növekedése.

Munkásaink, technikusaink és mérnökeink mindenekelőtt az ipari felszerelés minél jobb műszaki kihasználására törekednek. S ez pozitív eredményekkel jár. Ez év első felében, a gépek és a gépcsoportok jobb kihasználásával számos vállalat nagyobb teljesítményt ért el ugyanazzal a felszereléssel és ugyanazon a termelési felületen. A kőolajiparban például a talajfúró gépcsoportok kihasználásának mutatószáma az év második felében 26 százalékkal volt nagyobb, mint 1953 azonos időszakában. A kohászatban a kohók napi hasznos térfogata a tavalyinál 11,6 százalékkal nagyobb. Fokozódott a Siemens-Martin kemencék tüztérének négyzetméterenként számított acéltartaléka is.

A gépgyártó iparban mind jobban terjednek a szovjet munkások nagy termelékenységét biztosító módszerei: a Bikov-Bortkevics-féle gyorsfémvágás, a Koleszov-féle erővágás, valamint hazai elmunkásaink — Nicolae Vasu és Constantin Vasilache — módszere. Kettőjük kezdeményezésére vezették be mi is a gépek komplex műszaki kihasználását. E módszerek meghonosítása nyomán lényegesen megnövekedett a munka termelékenysége.

A gyorsfémvágási módszereket most háromszor annyi munkásunk alkalmazza, mint 1951-ben. Iparvállalatok munkásai és technikusai nagy érdeklődést tanúsítanak a kérdés árt, hogy fejlettebb technológiai

Irta: CHIVU STOICA,

a Román Munkáspárt KV Politikai Bizottság tagja, a Román Népköztársaság minisztertanácsának első alelnöke

Eljárásokkal gyorsítsák a munkafolyamatokat s így azonos időegységben többet termeljenek.

Különbösen ki kell említeni a pitești-tartományi kőolajipari munkások kezdeményezését. Ezek a munkások nagy gyorsaságot értek el a szondafúrásban. Mirea Ion brigádjára például nem egészen öt nap alatt végezték egy szondafúrást. A fémipari munkatermelékenységnek e példái erős mozgósító hatást gyakorolnak a többi kőolajipari munkásra is.

A bukaresti „November 7” textilüzemben Antaneta Alexovici brigádjára a gyűrításonként fordulatszámának növelésével váltásonként naponta 12,5 kilóval több fonalat termel.

A munkások műszaki újításainak és észszerűsítéseinek gyakorlati megvalósítása szintén jelentősen emeli a munkatermelékenységet és csökkenti az önköltséget.

Szocialista iparunkban mindinkább tömegjelleggel ölt a termelési újítás és észszerűsítők mozgalmát. Az észszerűsítési javaslatok alkalmazásával csupán 1953-ban 260.000.000 lejt takarítottunk meg a termelésben.

Az ipari vezetékszekerek azonban még mindig nem küzdenek eléggé a termelésben élenjárók módszereinek elterjesztéséért s az észszerűsítések és újítások mind szélesebbkörű felhasználásáért.

Egyes iparvállalatok vezetői megelégszenek néhány munkás nagy teljesítményével és nem gondoskodnak arról, hogy a széles tömegek körében elterjedjenek a fejlett munkamódszerek.

Egyik fontos tényezője iparunkban a termelékenység növelésének a nehéz és nagy munkaigényes munkák gépesítése. A széniparban a fejtséni 80 százalékkal, a szállításhoz pedig 74,62 százalékkal növekedett a gépesítés foka.

A kohászatban megszerveztük a kohók és a Siemens-Martin kemencék töltésének gépesítését és a nyersvas gépi öntését. Ennek folytán egy önműködő töltésre és lecsapolásra berendezett kohó kiszolgálására 24 óra alatt 42 munkásra, 2 mérnökre és 3 művezetőre van szükség, míg a régi kohókat 960 munkás, 7 mérnök, 22 művezető és csoportvezető szolgáltatta ki. Az önműködő kohók termelékenysége jóval felülmúlja a régi kohókat. Az új, automatikus kohó technikai előrelépése rövidesen lehetővé teszi majd, hogy a hasznos térfogat köbméterére számítva napi egy tonna nyersvasat termeljenek.

Mind nagyobb arányokban gépesítjük a bányákat is. A vasbányákban például a földalatti szállítást teljesen, a felszíni szállítást pedig 89 százalékkal gépesítették. A csillag gépi megrakása jelentősen megkönnyíti a munkát, növeli a termelékenységet, kevesebb munkaerőt vesz igénybe s előmozdítja az önköltség csökkentését. Nagy fejlődésnek indult a szinesfém-bányák gépesítése is.

A munka termelékenységének növelésében elért sikereink ellenére szocialista iparvállalatunkban még mindig nagy tartalékok hevernek kihasználatlannak. Több iparágban a munkatermelékenység nem tartott lépést a műszaki berendezések gyors fejlődésével. A gépgyártó iparban például 1953-ban, 1949-hez képest 96 százalékkal emelkedett a munka termelékenysége. Tekintetbe véve azonban azt, hogy a gépgyártó ipar technikai felszerelése az utóbbi években nagy mértékben gyarapodott, meg kell állapítanunk, hogy ezek a mutatószámok nagyobbak is lehetnek volna.

Sok vállalatban nem fordítanak kellő gondot a munka komplex gépesítésére. Míg a termelési alapfolyamatok jelentős mértékben gépesítettek, addig a mellékfolyamatokat — beleértve az olyan nagy munkaigényes folyamatokat is, mint az anyagok ki- és berakása — csak kis mértékben gépesítették. Gyakran elhanyagolják a kisgépesítést, pedig ez rendkívül fontos tényező a munkatermelékenység növelése szempontjából.

A technika elsajátítása és tökéletesítése, mint a munkatermelékenység növelésének elsőrendű feltétele, elsősorban a munkások, technikusok és mérnökök szakmai felkészültségének színvonalától függ. A Román Munkáspárt az utóbbi években nagy figyelmet fordított a káderek képzésére. A különböző foku iskolákban tíz- és tizezer munkás, technikus és

mérnök — a szocializmus tevékeny építője — nevelődött. Eppen a szakképzett káderek ilyen nagymérvű gyarapodása tette lehetővé, hogy jól kihasználjuk a vállalatunkban lévő sok új gépet és emeljük a termelés vezetésének színvonalát.

A termelékenység szüntelen emelkedésében ugyanilyen fontos tényező a munka és a termelés szervezésének megújítása. A szervezés megújítása lehetővé teszi az észszerűbb munkát s a holtidő megszüntetését, következésképpen munkaidő-megtakarításokat tesz lehetővé. Az utóbbi években a Román Népköztársaság iparában ezen a téren is jelentős sikereket értünk el. Egyes vállalatokban megszervezték a grafikon szerinti termelést. Ezt a módszert vezették be a gép- és traktorgyártó iparban, a textiliparban, a bűriparban és a könnyűipar más ágaiban.

A grafikon szerinti munkaszervezés lehetővé tette a hónap, vagy a negyedév elején észlelt lanvhaság és a tervteljesítés végső szakasza előtti hajrá megszüntetését, továbbá biztosította a termelési terv ütemes teljesítését és túlszárnivalását. Más vállalatokban jelentős eredményeket értek el a szalag, vagy félszalag-rendszerű termelés megszervezésével és a technológiai folyamatok folytonosságának megszervezésével.

Mindezek jelentősen hozzájárultak a termelékenység növeléséhez.

A munka termelékenységének emelése mulhatatlanul szükséges feltétel a termékek önköltségének szüntelen csökkentéséhez. A párt ezért tüzi az iparvállalatok elé azt a feladatot, hogy állandóan tartásuk szem előtt az anyagok és nyersanyagok, a villamosenergia és üzemanyagok fajlagos fogyasztásának csökkentését, az idő-normák leszállítását s hogy fejlessék műszaki-gazdasági normáikat vezessenek be a termelésben.

Az önköltség csökkentése szempontjából döntő jelentőségű a szocialista hozzászólás meghonosítása a vállalatokon belül (a gyártási osztályokon), minthogy ennek bevezetésével biztosítani lehet az anyagok és a munkaerők felhasználásának nyilvántartását és ellenőrzését.

Iparvállalatunk eddigi tapasztalatai azt bizonyítják, hogy a munka termelékenységének növelését döntő módon befolyásolja a szocialista verseny, a dolgozók sokoldalú gyümölcsöző kezdeményezése. Az általános tapasztalat azonban azt mutatja, hogy a tömegek kezdeményezései csak akkor vezetnek értékes eredményekhez, ha a pártszervek, a szak-szervezetek és a vállalatok vezetői segeik kellőképpen támogatják őket, ha ezek a kezdeményezések a termelés és a munkatermelékenység szakadatlan növelésének biztosítására irányulnak.

A szocialista verseny helyes vezetésének és szervezésének köszönhető például, hogy a szálínvárosi „Ernst Thälmann” traktorgyárban — amelyben a munkások 97 százaléka versenyzik és 57,4 százaléka fejlett szovjet munkamódszerekkel dolgozik — a munka termelékenysége az év első felében — a tervfeladatokhoz viszonyítva — 11 százalékkal növekedett, a „Semanatoarea” mezőgazdasági gépgyárban pedig ez az emelkedés 16,3 százalékos ért el.

A Román Munkáspárt Központi Vezetősége feladatot tűz az iparvállalatokban tevékenykedő párt-szervezeteknek, hogy széles körben fejlessék tovább a szocialista versenyt és terjesszék el minél jobban a szovjet újított nagy termelékenységet biztosító munkamódszereit. A kommunizmusnak támogatni kell minden új és fejlett termelési vívmányt, erőiesen küzdeniük kell a szocialista versenynek kapcsolatos minden formalizmus ellen, a tömegek alkotó kezdeményezéseinek felerősítésére irányuló kísérletek ellen, a technika felhasználásával és tökéletesítésével kapcsolatos maradiság és rutin ellen, a termékek minősége és önköltsége iránt tanúsított nemtörődomség ellen.

Iparvállalatunk munkásai, technikusai és mérnökei nagy lelkesedéssel fogadták a párt felhívását a vállalatok összes termelési lehetőségeinek teljes kihasználására. Ezekben a napokban, mikor az egész nép nagy ünnepének — a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 37. évfordulójának — megünneplésére s a Román Munkáspárt II. kongresszusának készülődünk, Románia dolgozói az eddigienél is nagyobb arányokban bontakoztatják ki a szocialista versenyt a munka termelékenységük további növelésére, hogy ezzel is biztosítsák a népgazdaság továbbfejlesztését és a népi életet növelését.

Megjegyzések

A könnyebb ellenállás vonalán

Már a múltévben is felvetődött ez a kérdés. A világi kollektív gazdaság elnöke minden szó nélkül gabonát rakított a közszéki kultúrothoz sporttermébe. Miért? Talán nincs a közszéki gazdaságban, erre a célra alkalmas helyiség? De igen, van. Csak a kollektív gazdaság elnöke, Salagean Pavel, a könnyebb utat választotta. Nem volt szükség nagy fejlesztésre, kéri sem kellett senkitől, mert a kultúrothoz igazgatója éppen szabadságon volt.

Salagean elvtárs csekély fáradsággal találta a közszéki alkalmasabb helyiséget, amelyet kevés javítással használhatóvá lehetne tenni. A kultúrothoz udvarán például van egy-egy üres helyiség, amely kevés javítással szorult. De a néptanácsnál is találhatunk időleges raktárhelyiséget. Ehhez azonban utánjárásra lenne szükség. Késztelen, a legkönnyebb megoldás a kultúrothoz sporttermébe.

Rá kell világítani arra is, hogy Világos közszéki a sporttal foglalkozó elvtársaknak állandóan egyéb elfoglaltságuk van. A közszéki kevés szó esett az MVK-ról s aztán minden feledésbe merült.

A helyi állami gazdaságnak meglehetősen gyenge labdarugó csapata van. A játékosokkal nem foglalkoznak. Sportfelszereléseket az állami gazdaság székékháza mindig abban a szekrényében tartják, amelyikben éppen találnak egy kis helyet, mert a kultúrothoz sporttermet foglalt.

A ping-pong asztalt is kiebudalták a sportteremből.

Ez a sport helyzete Világos közszéki.

Salagean elvtárs gondolkodik azon, helyesen cselekedett-e, amikor a kultúrothoz sporttermet elfoglalta, annak ellenére, hogy a múlt évben is megpróbált ezért. A néptanács végrehajtó bizottsága pedig intézkedik, hogy a sportélet fellendüljön. Nyújtson segítséget a kollektív gazdaság vezető tanácsának, hogy megfelelő raktárhelyiséget találjon.

Nagy László,
levelező.

Ez is megtörténik

Finom sajt mosolygott felém a kiszolgáló asztalról az Eminescu utcán „Alimentara”-ban. Szeretem a sajtot, vásároltam 15 dekát az izletes csemegeből.

Jó uszonna lesz belőle, — ezzel a gondolattal mentem haza. En is kereskedő vagyok (az „Universal” állami áruház alkalmazottja) és így feltűnt, hogy a sajt valahogy kicsi. Megmértem. Az egyik mérlegmérőben helyeztem a sajtot, a másikba a súlyokat és a mérleg 12 dekanál egyensúlyozott. Tehát 3 dekanál kevesebb volt a sajt.

Az „Alimentara” vezetősége nézen utána: a mérlegben vagy az eladóban van a hiba!

Steiner Izidor,
levelező.

Bírálati cikkeink nyomán

„Titoktartás”

Október 3-ai, 1952. számú lapunkban „Titoktartás” címmel szatirikus írás jelent meg, amely bírálta a körszajoni néptanács mezőgazdasági osztályát éberségihiány miatt. A körszajoni néptanács mezőgazdasági osztálya levélben válaszolt szerkesztőségünknek s kifejtette, hogy a cikket megvitatták a mezőgazdasági osztály dolgozóival, újra felhívták figyelmüket az éberség fontosságára és ezalkalommal a résztvevők valóbeli és írásbeli kötelezettségét vállalták az állami titkokat képező iratok éber megőrzésére.

A bírálat tehát használt és minden jel arra mutat, hogy a jövőben nem fordulnak elő hasonló hiányságok.

Gyakorlati intézkedés

Koltvány Lúcia levelezőnk „Néhány szó az étkedőnkéről” című cikke, amely lapunk 2996. október 5-i számában jelent meg, egyebek között megírta az étkedő vezetőjét, mert hanyagult vezette munkáját. A termelőszövetkezet vezetőtanácsa a cikk alapján elemelte ezt a kérdést és — amint ez szerkesztőségünknek küldött leveléből kitűnik, — a rossz tevékenység miatt s a hibák kiküszöbölése érdekében leváltották az étkedő felelőst és kénytelen volt.

„A belső erőforrások feltárásáért”

Lapunk 2997. október 9-i számában a pártélet rovatban „A belső erőforrások feltárásáért” címmel cikk jelent meg, amely rámutatott a pártokai „Rasaritul” butorgyár pártalapszervezetének e téren végzett tevékenységére és a még megmutatkozó hiányságokra.

Testnevelés és Sport

A Flamura Rosie UTA labdarugó csapat játékosainak válaszelevele

Kedves Elvtársak!

Mi, a Flamura Rosie UTA labdarugó csapatának játékosai, miközben az Önök a „Vörös Lobogó”-ban és a „Flacara Rosie”-ban megjelent levelet együttesen olvastuk, újlag éreztük azt a szeretetteljes gondoskodást és figyelmet, amelyet üzemünk munkásai irántunk, illetve csapatunknak a bajnokiságban vívott mind sikereiből küzdelmek iránt tanúsítanak.

El kell ismernünk hibáinkat, amelyekre oly találon mutattak rá a levelet megismerő elvtársak. Együttessünk valóban a harci készség hiánya miatt nem érte el az utóbbi időben azokat az eredményeket, amelyeket üzemünk munkásai és városunk többi sportkedvelő dolgozó elvtársai.

Igyéjük megszívleljük az építő bírálatot és erőink megtízszerezésére.

Ahol a gyermekek szeretik a testnevelési órákat

Elhal a csengő hangja, vége a szünetnek. Az udvaron szaladgáló diáklányok az osztályokba indulnak. Mindössze 20–25, melegebbé ütött diáklány marad továbbra is az udvaron. Testnevelési órájuk lesz.

A tornafelkészítési feladatokra felsorakoznak a növendékek s már jön is, osztálykönyvvel kezében a testnevelési tanár: Hoffmann Eva, aki ebben az évben végzett a Testnevelési Főiskolán.

Tanár elvtársnőnk jelentem, a VIII. d) osztály kész a testnevelési óra megkezdésére — hangzik a jelentés, majd megkezdődik a testnevelési óra: bemelegítő, futó gyakorlatok, a svéd torna elemeiből összeállított mozdulatok, változatos egyéni, majd a tanulók rátérnek az „MVK” torna gyakorlatainak elsajátítására. Az osztályban — mint később kiderül — a legtöbb tanuló már „LMVK”-tel rendelkezik s most készülnek az „MVK” próbák letételére.

A fiatal tanár néhány szóban megmagyarázza az „MVK” tornagyakorlatainak jellemzőit, jelentőségét s módszeres vezeti be és gyakoroltatja az egyes mozdulatokat.

A tanulók felpelvek, szótlanul végzik a változatos mozdulatokból felépített gyakorlatokat. A tanár ügyesen számol, szükség esetén pedig kijavítja a hibásan végrehajtott mozdulatokat. Külön felhívja a tanulók figyelmét a nehezebb részekre s a növendékek lelkesen hajlik végre utasításait. A kis fehér trikós, kék nadrágos „tornászok” szeretik tanárnőjüket, aki fiatalos lendülettel, komoly hozzáállással irányítja az iskola növendékeit a testnevelés felé.

A tanárnőhöz intézett kérdések nyomán lassan kibontakozik előttünk, hogy miként valósítják meg ebben az iskolában a kommunista nevelés szempontjából oly fontos testnevelést.

A testnevelés alapját természetesen a tantervben íktatott módszeres testnevelési órák képezik, amelyekkel teljessé az ugyancsak rendszeres sportórát tesszük. A testnevelési órák anyagának összeállításában a Szovjetunió iskoláiban szokásos órarendet veszem tekintetbe s arra törekedem, hogy minél változatosabb, érdekesebb legyen a testnevelési órákat — mondja a tanár.

S valóban, a fal mellett sorakozó gyönyörű diáklányok és diáklányok hűvös, hogy milyen elfoglaltságot szánt a tanárnő az óra hátralévő részében a növendékek számára.

„A heti sportórák során kosárlabda, röplabda, torna és atlétikai edzéseket tartunk — folytatja. — Iskolánkban és az egyes osztályokban is elég jó a röplabda együttese. A VIII. d) osztály éppen a napokban játékos barátságos mérkőzést a tanárokról röplabda csapatával.

Megtudjuk, hogy több tehetséges tornász is van az iskolának, akik a városi sportközösségek tornaszakosztályában rendszeres edzéseken vesznek részt. Így Stern Agnes, Dorozsák Katalin és Király Júlia szépen fejlődnek a tornában, Molnár Erzsébet és Kármány Magda, akik egyébként éppen a tornán résztvevő osztály tanulói, a Craiova rendezett ifjúsági atlétikai versenyen jó eredményeket értek el.

A „Közönség” november 7-én futóverseny keretében az iskolán belüli versenyen a tanulók nagy számban részt vesznek, a városi döntőt is az iskolát teljes csapat képviselte.

A tornaszertár és a tornaterem után érdeklődünk s megtudjuk, hogy ebben az évben tornapadokat s sport matracot kapott a 4. számú leányiskola. Új melegebbé ütött diáklányok és diáklányok hűvös, hogy milyen elfoglaltságot szánt a tanárnő az óra hátralévő részében a növendékek számára.

A tanárnőhöz intézett kérdések nyomán lassan kibontakozik előttünk, hogy miként valósítják meg ebben az iskolában a kommunista nevelés szempontjából oly fontos testnevelést.

A testnevelés alapját természetesen a tantervben íktatott módszeres testnevelési órák képezik, amelyekkel teljessé az ugyancsak rendszeres sportórát tesszük. A testnevelési órák anyagának összeállításában a Szovjetunió iskoláiban szokásos órarendet veszem tekintetbe s arra törekedem, hogy minél változatosabb, érdekesebb legyen a testnevelési órákat — mondja a tanár.

vel arra törekszünk, hogy minél jobb eredményeket érhesünk el a bajnokságért és a Román Népköztársaság Kupájáért folyó további mérkőzéseken.

Vállaljuk a Flamura Rosie UTA labdarugó csapata összes játékosai nevében, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 37. évfordulója tiszteletére minden erőnk és sporttechnikánkat latbatva, magasszínű, sportos, ügyes, fegyverzett játékot biztosítunk. Ezzel járulunk hozzá drága hazánk sportjának fejlesztéséhez.

A Flamura Rosie UTA labdarugó csapata játékosainak nevében:

Mercea Andrei, csapatkapitány,
Farmali Zoltán, sportmester,
Serfőző Gábor, sportmester,
Dusan Radin,
Biru Vichentiu,
Kaps József.

reksem, hogy minél változatosabb, érdekesebb legyen a testnevelési órákat — mondja a tanár.

S valóban, a fal mellett sorakozó gyönyörű diáklányok és diáklányok hűvös, hogy milyen elfoglaltságot szánt a tanárnő az óra hátralévő részében a növendékek számára.

„A heti sportórák során kosárlabda, röplabda, torna és atlétikai edzéseket tartunk — folytatja. — Iskolánkban és az egyes osztályokban is elég jó a röplabda együttese. A VIII. d) osztály éppen a napokban játékos barátságos mérkőzést a tanárokról röplabda csapatával.

Megtudjuk, hogy több tehetséges tornász is van az iskolának, akik a városi sportközösségek tornaszakosztályában rendszeres edzéseken vesznek részt. Így Stern Agnes, Dorozsák Katalin és Király Júlia szépen fejlődnek a tornában, Molnár Erzsébet és Kármány Magda, akik egyébként éppen a tornán résztvevő osztály tanulói, a Craiova rendezett ifjúsági atlétikai versenyen jó eredményeket értek el.

A „Közönség” november 7-én futóverseny keretében az iskolán belüli versenyen a tanulók nagy számban részt vesznek, a városi döntőt is az iskolát teljes csapat képviselte.

A tornaszertár és a tornaterem után érdeklődünk s megtudjuk, hogy ebben az évben tornapadokat s sport matracot kapott a 4. számú leányiskola. Új melegebbé ütött diáklányok és diáklányok hűvös, hogy milyen elfoglaltságot szánt a tanárnő az óra hátralévő részében a növendékek számára.

A tanárnőhöz intézett kérdések nyomán lassan kibontakozik előttünk, hogy miként valósítják meg ebben az iskolában a kommunista nevelés szempontjából oly fontos testnevelést.

A testnevelés alapját természetesen a tantervben íktatott módszeres testnevelési órák képezik, amelyekkel teljessé az ugyancsak rendszeres sportórát tesszük. A testnevelési órák anyagának összeállításában a Szovjetunió iskoláiban szokásos órarendet veszem tekintetbe s arra törekedem, hogy minél változatosabb, érdekesebb legyen a testnevelési órákat — mondja a tanár.

Ezeket tapasztaltuk a 4. számú leány-középiskolában s bár vannak még nehezebbek, bizakodva tekinthetünk az alig két hónapja létesült iskola sportéletére.

R. J.

„Nagyobb gondot a vetés mielőbbi megkezdésére!”

Lapunk október 13-i számában „Nagyobb gondot a vetés mielőbbi megkezdésére” címmel cikk jelent meg, amely rámutatott az ősi szántásban elért eredményekre és bírálat a vingai néptanácsot, mert nem mozgósított idejében a vetés megkezdésére.

A vingai néptanács végrehajtó bizottsága levélben válaszolt szerkesztőségünknek és rámutatott, hogy felvilágosító brigádokat alakítottak az agitátorokból és a különböző intézmények alkalmazottjaiból, akik sorra járják a szegény- és középparasztokat és mozgósítják a vetés elvégzésére.

Október 18-án keltezt levelükből kitűnik meg, hogy e napig a kollektív gazdaságban 210 hektáron búzát, 40 hektáron pedig árpat vetettek.

„Hivatalos borraival”

Gagy György fazekasvársándi levelezőnk — „Hivatalos borraival” című — cikke október 27-én jelent meg.

A cikkirő megírta a kiseni „Proletar” forrasztási szövetkezet eltermékét dolgozóit helytelen magatartásukért. A szövetkezet vezetőtanácsa megvitatta a cikket az illetékes munkaközösségekkel s a gyűlésen — amint ez szerkesztőségünknek küldött válaszeleveléből kitűnik — a jelenlevők megfogadták, hogy sürgősen felszámolják hiányságait.

Használjunk ki minden napot, minden órát a szántás-vetés elvégzésére!

Pártélet

Alaposabb politikai munkát az őszi kampány sikeréért

Jelenleg a falusi pártbizottságok legfontosabb feladata, hogy irányítsák, elősegítsék a szántás-vetés és begyűjtés mielőbbi befejezését. A vetési terv idejében történő teljesítésétől nagymértékben függ jövő évi kenyérünk biztosítása. Eppen ezért a rajoni pártbizottságoknak irányítani és segíteni kell a községi és falusi pártbizottságokat, hogy a párttagok és az agitátorok széleskörű politikai tömegagitációt fejtsenek ki a vetés mielőbbi elvégzésére. Az agitátoroknak és a párttagoknak személynél példamutatással kell előljárniuk, mert ez többet ér az agitáció bármilyen más formájának hatásánál.

Az aradrajoni pártbizottság nagymértékben elhanyagolja az alapszervezetek politikai tömegagitációs munkájának ellenőrzését és irányítását. Nem kíséri következetesen figyelemmel, hogy a falusi pártbizottságok hogyan szervezik és irányítják az agitátor kollektívákat, a pártönkivüli aktivitást és hogyan vonják be a pártmunkába. Nem ellenőrzi a rajoni pártbizottság azt sem, hogyan foglalkoznak a községi pártbizottságok a falusi pártbizottságok tevékenységével, hogyan igyekeznek kihasználni a szemléltető agitáció nyújtotta lehetőségeket. Ime ez a magyarázata annak, hogy Fakertén, Világoson, Pankotán, Szederhátón és más községekben, falvakban az agitátorok nem tevékenykedtek és ezért az őszi kampány munkálatai elmaradtak.

Ahol a pártbizottságok tagjai és az agitátorok embertől-emberig menő kitartó felvilágosító munkát végeznek, az őszi mezőgazdasági munkálataikat példamutatóan végzik. Ott, ahol az utcai újságok tükrözik a község, falu életét, különösen az őszi mezőgazdasági munkálatait menetelt és a pártbizottságok bürokráciájának a pártönkivüli aktív tagjait a politikai tömegagitációs munkába, jó eredmények születnek. Nagyiratos, Szentpál, Sofronya, Tisa Noua község kollektívistái, a nagyiratosi és a munári mezőgazdasági társulások tagjai például október 27-ig elvégezték az őszi vetést. Zimándujfalvi kommunistái az első köztől fejezték be az őszi vetési munkákat. Példájukat követték a községi pártönkivüli dolgozó parasztjai is és így november 2-ig csaknem teljesen elvégezték a vetést.

Andrea Traian párttagjelölt, a máscai néptanács képviselője az egyik ülésen közölte nevében hazafias versenyre hívta a többi választókerület képviselőit. Többen lelkesen csatlakoztak a felhíváshoz. Andrea Traian élen járt a vetésben és hasonló munkára mozgósította a választókerület lakóit is. Buruian Pavel, Hallai Julianna, Otlacon Iuliana és más képviselők, valamint Moga George, Macavei Pavel, Bodonea Mihai agi-

tátorok azonban nem követték példáját, elmaradtak az őszi kampányban. Andrea Traian sem igyekezett azonban támogatni elvtársait. Noha felelős az utcai újságok, nem népszerűsíti munkamódszerét, nem törekszik arra, hogy a falusi párttagok az őszi mezőgazdasági kampány kérdéseivel foglalkozzanak. Egyetlen egy cikk sem mozgósítja a községi dolgozó parasztjait a jövő évi bőséges termés biztosítására, nem foglalkozik az élenjáró dolgozó paraszttal értékes tapasztalataival, nem fedi fel a hiányosságokat. Másrészt a szemléltető agitációt is elhanyagolták. Crisan elvtárs, az alapszervezet titkára valószínűleg úgy gondolta, hogy ha a választókerületi versenyre hívják egymást, ezzel minden rendben van. A pártbizottság nem kíséri figyelemmel a versenypontra teljesítést. Érthető tehát, ha november 3-ig a községben csak 56 százalékkal teljesítették a vetési előírányzatot.

Aradrajonban nem képezik ki és nem irányítják kellőképpen az agitátorokat. Sok helyen nem az alapszervezet titkára, hanem valamelyik bürokrat vagy párttag képezi ki az agitátorokat. A tömegagitáció megjavításáról szóló pártbizottsági feladatokat az agitátorok kiképzésével, a községi gyűléseket úgy kell megszervezni, hogy az agitátorok számára egyben tapasztalatszerzés is jelentessen. Több helyen, különböző okok miatt hivatkozással elhalasztják, vagy egyáltalán nem tartják meg ezeket a gyűléseket. Más helyen pedig úgy vélik, hogy elég, ha az agitátorok részt vesznek a rajoni pártbizottság aktivistáinak vezetésével havonként megrendezett plenáris ülésen. Ez a véleménye Juhász Antal elvtársnak, Kisiratos községi pártbizottság titkárnak is. Nem foglalkozik az agitátorokkal, nem mozgósítja őket a legelőszervező politikai és gazdasági kérdések népszerűsítésére. Kisiratoson nem használták fel kellően az utcai újságokat és a különböző szemléltető agitációs eszközöket. Ez a magyarázata annak, hogy az egyelőre gazdálkodók november 3-ig csak 53 hektár földön végezték el az őszi vetést.

A tömegagitáció megjavításáról szóló pártbizottsági feladatokat az agitátorok kivételével nem végzik. Feladatuk tűzi az alapszervezetnek, hogy olyan párttagokat és pártönkivülieket vonjanak be az agitátor kollektívába, akik élen járnak a természetben, minden téren jó példát mutatnak és alkalmasak politikai tömegagitációs munka kifejtésére. Pécskán a községi pártbizottság nem tett eleget a követelménynek. Vajjon hogyan végezhet eredményes felvilágosító munkát olyan agitátor, mint Kondrát János, Dragos Arcadie,

Ocsó András, Ribovics Mihály, akik október 27-ig még meg sem kezdték a vetést. A pécskai pártbizottság elnök Mezei Mária titkár elvtársnővel nem mozgósította a párttagokat és a pártönkivüli agitátorokat, hogy első legyenek a vetési munkálatokban. A párttagok figyelmen kívül hagyták, hogy az osztályellenség, a kulákság mindent elkövet az őszi mezőgazdasági kampány sikeres befejezésének megakadályozása érdekében. Nem leplezték le a kulákok különböző mesterkedéseit, akiknek ezáltal sikerült lassítani a vetési ütemet.

Aradrajonban nem irányítják kellőképpen a pártönkivüli aktivitát, amely sok helyen csak papíron létezik. A pécskai alapszervezet például nem hívja meg gyűlésekre a pártönkivüli aktív tagjait, nem jelöl ki számukra feladatokat. Ez a tény is hozzájárult ahhoz, hogy Pécskán november 3-ig csak 48 százalékkal végezték el a vetést.

Azok a hiányosságok, amelyek Aradrajonban a pártmunka terén megfigyelhetők, nagymértékben meglassítják az őszi mezőgazdasági munkálatait. Ezzel magyarázható, hogy Aradrajonban — az ország egyik legfontosabb gabonatermő vidékén — november 3-ig csak 67,9 százalékkal teljesítették a vetési előírányzatot.

A rajoni pártbizottság hibás azért is, mert nem irányította kellőképpen a rajoni néptanácsot, amelynek feladata a bizottságok nem végez alapos ellenőrző munkát. Ennek tulajdonítható többek között, hogy Costea George és Die Anghel, a rajoni néptanács alkalmazottai felületesen dolgoznak.

Rövid már a vetés elvégzésére alkalmas hátralévő idő. Ezért a falusi pártbizottságoknak mindent meg kell tenniük, hogy politikai felvilágosító munkájukkal az összes dolgozó paraszttal a vetés befejezésére mozgósítsák. Az agitátorok és a párttagok magyarázzák meg, hogy a jövő évi bőséges termés egyetlen biztosítéka, ha a vetési határidőre és a bevált agrotechnikai módszerek alkalmazásával végzik el.

Nem szabad elfelejteni, hogy a személyes példamutatásnak mennyire nagy, mozgósító ereje van. Ott, ahol a párttagok és az agitátorok nem végzik példamutatóan az őszi mezőgazdasági munkákat, az eredmények sem kielégítőek. Eppen ennek elkerüléseért a rajoni pártbizottság és a falusi alapszervezetek mozgósítsák a párttagokat és az agitátorokat, hogy mielőbb befejezzék a vetést.

Az aradrajoni pártbizottság csak ezáltal teheti lehetővé, hogy megszűnjön az eddigi mulasztások és a rajonban rövidesen hiánytalanul teljesítsék a vetési terv előírányzatát.

Huma Mihály

Válaszúton

Szürke ködfátyol borít be mindent az utsalí fák, a tanyaházakat és a termőföldeket. A nyirkos köd beleszivódik a földbe, áthatol az ujjakon és megborzongatja az ember hátát. A dülledt se nem száraz, se nem nedves — kiismerhetetlen... Itt még por száll fel a patkóvája göröngyök közül, amott már megszűnik az álat.

Ilyen az idei őszi. Szeszélyes. Reggel még kisüt a nap, délután pedig beborul a felhők szinte a földig ereszkednek.

A jó gazda ilyenkor már csak a gazdaságban, a házkörül tesz-vesz, — a mezőn elvégzte a munkát. De aki lemaradt a mezői munkával — az a magára vessen.

Netedu Ioan és Biris Mihai is magukra vehetnek. Hátramaradtak a munkában és most nagy hiányzó szántókat, szörjákat a magot. Odébb a kollektív földjén már bujkálnak kifele az apró halványzöld fűszálak — kel a buza.

Netedu Ioan tartja az ekét. Arcát, kezét kicserezte a szél, már nem piros, hanem szinte fekete a bőre. Elöl, rövid kabátja alól — kilátszik foszladozó gyapjú szveter. Az eszkarva tépte szét. De hát mit törődik ő most ilyesmivel. Egyszer csak a lovakat nógatja, hajszolja — őt meg az idő sürgeti.

A dülledt közelében találkozik társával, Biris Mihai-al. Mihai bá 72 esztendő, de azért rövid, inas lábát még jól bírja. Ot év óta közösen dolgozzák meg földjeiket Netedu szánt (6 a fiatalabb, „csak” 56 éves), Mihai bá’ meg kézzel vet.

A föld végén néhány szusz pihenőt tartanak. Biris Mihai lelemli a félvákányi buzával telt zsákokat a nyakából és rágyújt. Arca, keze fehér. Fehér a mézőportól, mert azzal kezelte a buzát. Abavitt is kapott, csak úgy pénz nélkül, de azt tartja, hogy nem ér az semmit, amit ingyen adnak.

Régen semmit sem adtak ingyen, amit meg adtak, abba nem volt köszönet, — megaztán tisztelesen vissza kellett fizetni. Kéretülön. — Ezt már nekünk mondja, mert közben mi is odaértünk a nagyszentmiklósi néptanács titkárával.

Nem lesz itt bő termés, emberek, ha így munkálják meg a földet — kezdi a titkár és a földet vizsgálgatja. Cukorrepáttermést takarítottak be az idén s most a föld felületre rászórják a magot, azután szánják és végül a szántás után újra magot szórnak, majd lábboronával megboronálják.

Nem jó ez a munka, emberek — folytatja —, hiszen egyik buzaszem kikel egy hét mulva, a másik, amelyiket az eke lefordított, talán csak egy hónap mulva. — Minden az időtől függ — veszi át a szót Netedu Ioan —, talveylt is így vetettünk és négy hektáron 62 mázsa termett.

— Ugy bizony! — tüzesedik neki Mihai bá’ — Amióta az eszem tudom, így vetek és hol jó a termés, hol rossz, olyan, mint a többi. Az időtől függ. Ha van jó idő, jó a termés is, ha pedig nincs, megverte az isten.

— A maguk buzája nem érke be egyszerre, — állítja határozottan a titkár — mikor már az egyik kalász beért, a másik még zöld. — Ebben van valami igazság, — ismeri el Netedu Ioan kényszeredetten.

A vetőgépet egyenletesen szórja a magot. Vagy talán nincs vetőgépe? Ott a néptanács, azt is kölcsön vehetik.

— A szomszéd is felajánlotta a vetőgépet, de hát így szoktuk meg — válaszolja Mihai bá’ csendesen.

Látszik rajta, hogy sarokba szorult. Az igazság mégis csak igazság. Azelőtt meg kell hajolni. Sehogyszem találja helyét. Izeg-mozog a zsákon, nagvokat szív a cigarettacsutkákból. Mondani akar valamit, amivel saját igazát, régi szokása helyességét mutatná ki, de nem talál szavakat.

Fáradtan áll fel a zsákról. Előbb a földet nézi, majd feltekint az égre, ahol vadlibak gágnak. Lehetnek vagy harmincan, negyvenen s mintha viaskodnának egymással. Össze-vissza szállidognak. Végre az egyik kiválik a formálisan csoportból és délfelé veszi útját. A többiek „V”-alakban utána erednek. De alighogy eltűnnek a szem elől, újra visszaternek, csoportba verődnek, mint-ha tanácskoznak.

— Eltűnédek a vándormadarak — szól az öreg.

— El — hagyjuk helyben, majd a titkár folytatja. — Előfordul, hogy mi is eltűnédek. Ha nem is el, de tévedünk. Róvicatok vagyunk. Nem akarjuk észrevenni, hogy körülöttünk mi történik. Igaz?

A két dolgozó paraszt nem válaszol. Készülődnek, hogy tovább folytassák a munkát. A titkár újra megszólal:

— Van-e unokája, Biris bátyám?

— Már hogyne volna. Miért kérdezi?

— Milyen messze van ide Temesvár?

A kertészeti brigád példát mutat

A nagyőrsi kollektív gazdaság kertészeti brigáda november 7. tisztelet napján, hogy október 28-ig betakarítja a zöldségféléket. A brigád tagjainak lelkes munkája eredményeként a vállalat október 20-ig teljesítették, vagyis betakarították egy hektárról a zellert, 2 hektárról a sárgarépát, 1 hektárról a káposztát, fél hektárról a karfiolt és fél hektárról a zöldséget.

A brigád tagjai munkájuk befejezése után a mezői brigádoknak nyújtott segítséget. A kertészeti brigád

Netedu Ioan és Biris Mihai társai ranyított szemekkel néznek rá. „Hát ebből meg már mi fog kijönni?” — ül ki a kérdés a szemekbe.

— Vagy nem tudják? — válaszol gyorsan Biris Mihai — vagy 60 kilométerre.

— Otven évvel ezelőtt mivel utazott Temesvárra, Mihai bátyám?

— Mivel?... Hát szekérrel, mert vonal még nem volt.

— Szeretném tudni, mit szólna az unokája, ha rá akarná beszélni, hogy szekérrel utazzon Temesvárra.

— Bolond beszéd — mosolyodik el az öreg. — Hiszen kinevetne a gyerek, meg aztán én nem mondanék ilyesmit és nem is engedném szekérrel, ha itt a vonat.

— Na látják, emberek. Így van ez a vetéssel is. A kézi vetés fáradságos, hosszadalmas és nem is hasznos. Csak akkor vetettek kézzel, amikor még nem volt gép.

A vetőgép pontos és gyors munkát végez, jobb a termés is, mert egyenletesen, egyforma mélyre helyezi a magot a földbe. — Itt már nincs apelláta: szent igaz.

Biris bácsi nyakaköré emeli a buzás zsákokat, megigazítja és bukdácsolva elindul az ekeváta hantokon, — mintha zavarnák. Jól kezével hennel a zsákba, kiemeli az első félmarék mézőporos vetőmagot, aztán a másodikat, a harmadikat. Minden lépésnél egy fél marékot. Az apró buzaszemek félkör alakú sugárban szöknek ki ujjai közül.

Most megáll s mérgesen tekint vissza.

Bejártuk a határt s alkonvátkor hazafelé igyekeztünk. A kőből láthatatlan eső csapdólt arckunkba. Netedu Ioan társával, Biris Mihai bá’-val még mindig szántogatott, velegetett.

Fáradtan, elcsigázva jött felénk Mihai bácsi és tüzet kért. Azalatt a néhány óra alatt, amíg távol voltunk, bizonyára sokat gondolkozott az életén, a munkáján és azon, hogyis volna jobb, könnyebb.

Amikor kezét ráztunk, éreztem, hogy reszket a keze. Embertelenül nehéz ez a munka.

— En se szívesen taposom már ezeket a göröngyöket — mondta csendes és megkőszörlött a torokát. Nehezebb esett ez a pár szó, de a szívből jött, legjobban, legmélyebben érzéseit diktálta: itélkezett a kézi vetés fölött.

Török István

A II. pártkongresszus irányelvtervezete a mezőgazdaság fejlesztéséről a következő 2—3 évben, megjelöli, hogy már 1954 őszétől kezdve a gép- és traktorállomások, az állami gazdaságok és melékgazdaságok, valamint a mezőgazdasági társulások és kollektív gazdaságok maradéktalanul teljesítsék az őszi mélyszántási tervüket; a tavaszi növényeket teljes egészében olyan talajba kell vetni, amelyen őszi mélyszántást végeztek. Az őszi mélyszántás, — az alap- vagy főszántás — a talajhántással együtt, a legfontosabb talajművelési eljárásokhoz tartozik, s a bő hektáronkénti termés egyik biztosítéka.

Az őszi mélyszántás előnyei

A mélyen szántott talajban nő a víztartalom, a növényi tápanyagok feltárási folyamata meggyorsul, a gyomnövények, a növényi kártevők, a betegségek okozói elpusztulnak. Ezenkívül a tavaszi vetési és növényápolási munkálatok elvégzése is könnyebb lesz, emelkedik a termés mennyisége és minősége. A felsorolt előnyök fokozódnak, ha az őszi mélyszántást talajhántással előzi meg.

Az idejében végzett alapos őszi mélyszántás következtében a talaj kellőképpen fellazul és így nagyobb mennyiségű vizet képes magába fogadni. Az eső és a hóle könnyebben behatol a talajba. A nedvesség megőrzése még eredményesebb akkor, ha tavasszal rögtön, amint rámeheztünk a földre, nehéz szegecs boronával egy-két ízben állós irányban, vagy kultivátorral egyszer, s utána könnyű boronával megjárjuk. Az őszi mélyszántást egész télen boronálatlanul, nyílt barázdaoként hagyjuk, mert így a barázdaokornak egyöntetű vastagságban tartják vissza a havat. Előnyös, ha a barázdák irányára merőleges az uralkodó szél irá-

nyára. A lejtős területeken a barázdák irányára mindig a rétegvonalakkal párhuzamosan kell haladnunk, mert így minden egyes barázda gátat képez a lefolyó víz útjában, a víz tehát jobban behatolhat a talajba.

A ősszel fel nem szántott talaj tömődött marad. A benne lévő nedvesség könnyen elpárolog, a csapadék a felületen marad, vagy a lejtőn lefolyik. Ha tavasszal szántunk, az eke a felületre fordítja a még nedves talajréteget s az hamar kiszárad.

A Szovjetunióban, a szarvatóv kísérleti állomás tapasztalatai azt mutatják, hogy az ősszel mélyen szántott talajban egy négyzetméter területen 40 liter vízzel több nedvesség volt, mint a hasonló területű tavasszal szántott talajban.

Az őszi mélyszántás a gyomokat is elpusztítja. Az aratás után a szántóföldön maradt gyommagvak a talajhántás következtében a talajba kerülnek és kicsíráznak. Idejében végzett őszi mélyszántással a kikelt gyomokat alászántjuk és így elpusztulnak.

Tehát akkor a legelőszervezőbb a mélyszántást elvégezni, amikor a talaj kiszárad. Másrészt a gyomok, különösen a tarack-buza, a mezei acsát, a különféle perjék, stb., zöld szervesükben igen sok táplálékot halmaznak fel — s amikor az őszi mélyszántás következtében a gyomok a föld alatt elpusztulnak — kémiai bomlási folyamatok után, a humuszképzéshez szolgáltatnak táplálékanyagot. Az idejében végzett őszi mélyszántással tehát gazdagíthatjuk a talaj táp-erejét is.

Abban az esetben, ha ősszel nem végeztük el a mélyszántást, munkatöbbletet kell fordítanunk a gyomok elpusztítására, ami a termés és a

Mezőgazdasági tanácsadó

Az őszi mélyszántás

munka termelékenységének csökkenését okozza.

Az őszi mélyszántás megjavítja a talaj fizikai, kémiai és biológiai tulajdonságait s e tulajdonságok segítik hozzá a talajt a növényi tápanyagok bővebb feltáráshoz. Az ősszel mélyen felszántott talaj lazább lesz és könnyebben hatolhatnak mélyebb rétegeibe a növények gyökerei. A téli fagyás és olvadás következtében a talajrögök és hantok teljesen elapróznak, tehát segítik a talaj szerkezetének kialakulását. A fellazított talajban a mikroorganizmusok élettevékenysége megnövekszik, aminek következtében a talaj szerves anyagtartalma gyorsabban felbomlik, a nehezen felszívható és átalakítható táplálékok a növények számára felszívhatóbbakká és átalakíthatóbbakká képződnek.

Minél korábban végezzük el az őszi mélyszántást, annál nagyobb a talaj táplálékállapléka és vízmennyisége. Az őszi mélyszántás segítségével hozzájárulunk a növényi kártevők tojásainak, lárváinak elpusztításához is, mivel azok telelőre a sekélyebb talajrétegekbe vonulnak vissza. A mélyszántás következtében a felületre fordított árt, ahol télen megfagynak. A különféle rágaszók fészkeit is elpusztítjuk az őszi mélyszántással.

A talaj tavaszi vetésekhez való előkészítését is jelentősen megkönnyíti az őszi mélyszántás, könnyebben boronálhatunk s ez azért fontos, mert a tavaszi vetések előtt csak rövid idő áll rendelkezésre a talajelőkészítés elvégzésére. Amint látjuk tehát, az őszi mélyszántás nagymértékben hozzájárul a hektá-

rónkénti terméseredmények növeléséhez.

Azonban nemcsak a termés mennyiségéhez, hanem annak minőségéhez is hozzájárul az őszi mélyszántás, amit szintén a szarvatóv kísérleti állomás tapasztalatai igazolnak. Az ősszel mélyen szántott területen termelt napraforgómag olajtartalma például 52,4 százalék volt, míg a tavasszal szántott területen termelt napraforgómag csupán 47,2 százalékos olajtartalmat eredményezett.

Mikor legalkalmasabb elvégezni az őszi mélyszántást?

Az őszi mélyszántás akkor a legelőszervezőbb, ha azt a talaj kizöldülése után végezzük, tehát 2—4 héttel a talajhántás után. Később a gyomnövények igen kifejlődnek, magvakat érlelnek és az őszi mélyszántás már nem biztosítja a várt eredményt.

Az idejében végzett őszi mélyszántás terméstermővelő hatása kiemelkedő, ha azt előhántás és szélhúzás után végezzük. A tartományunkban lévő lovrini kísérleti állomás tapasztalatai igazolják, hogy például 12 százalékos terméstermővelő hatást érhetünk el az őszi árpánál, ha a mélyszántást előhántás ekevel végezzük.

Ha valamilyen okból kifolyólag nem végeztük el a talaj kizöldülése alkalmával az őszi mélyszántást, úgy megegyezzen vagy még később 6—7 centiméter mélyen, tárcsás boronával menjünk végig a földön, hogy ujjaképzése a szigetező porózus réteget, elpusztítsuk a kikelt fiatal gyomokat. Ily módon késő őszig elha-

laszthatjuk az őszi mélyszántás elvégzését, amelynek azonban termés-növelő hatása esetében kisebb lesz.

Az őszi mélyszántás mélysége 20—30 centiméter között váltakozik. Mélyebb lehet 30 centiméternél, de 20 centiméternél sekélyebb sohasem. Minél mélyebben végezzük az őszi mélyszántást, annál jobb terméseredményt várhatunk, mert nagyobb lesz a víz- és tápanyagtartalék s a gyökerek könnyen hatolhatnak a mélyebb talajrétegekbe. Kisebb lesz az esetleges szárazság hatása, amely a termést bizonytalanulá teszi. Az őszi szántás mélységét mindig a vidék talaj- és éghajlati feltételeinek megfelelően kell megválasztanunk. A homokos talajokon mindig sekélyebben szántunk, mint a vályogos, agyagos talajokon. Ha a talaj kimondottan homokos és gyommentes, nem feltétlenül szükséges az őszi mélyszántás. Azokon a területeken, ahol a vízmosás és szélhúzás hatása nagy és más talajvédő eljárást nem alkalmazhatunk, ezért nélkülözhetjük az őszi mélyszántást.

A tavaszi szalmagabona alá legalább 20—22 centiméter mélyen szántunk. A napraforgó, gyapok, burgonya, zöldségfélék, kukorica és repafélék alá 25—30 centiméter mélyen végezzük az őszi mélyszántást.

Abban az esetben, ha a talajréteget alján úgynevezett barázdatak alakul (az eke többször egymásután ugyanazon mélységben halad s ez egy tömődött réteget képez), amely akadályozza a gyökerek mélyrehatolását, azt feltétlenül meg kell szüntetni. A barázdatak megszüntetését úgy érhetjük el, hogy évenként néhány centiméterrel változtatjuk a szántás mélységét vagy altalaj-nyaképzése eszközökkel dolgozunk. A cserzőmő talajokon a barázdatak megszüntetését egyszerűen a szántás

elvetett 30 hektár buzát, felszántott 2 hektár takarmányröpát, segített a kukoricaszár behordásánál és rövidesen 2 hektár őszi burgonya betakarítását kezdi meg.

Libus Piroksa, levelező

mélyítésével végezzük. Jó, ha összekötjük ezt a munkát szuperfoszfát, műtrágya és istállótrágya kiszórásával. Ezenként azonban legfeljebb 2—3 centiméterrel mélyíthetjük a szántást. Ha a talaj alsóbb rétege savas, ügyelnünk kell, mert a szántás mélyítése alkalmával a savas réteg a felületre kerül. A savas hatást méss és istállótrágya adagolásával küszöbölhetjük ki. A domboldalak könnyen talajréteget helyein ügyeljünk, hogy a szántás alkalmával ne hozzon fel terméketlen anyagokat (meszt, kőveket, stb.).

A lejtős területeken a szántást a rétegvonalakkal párhuzamosan végezzük s 5—6 méterenként egy-egy mélyebb barázdat húzhatunk, amely szintén a víz gyors lefolyását akadályozza. A meredek lejtőkon ne szántunk mélyen, mert ezzel a talajréteget lemosását segítenék elő.

Amint említettük, jó, ha az őszi mélyszántást előhántás ekevel végezzük, mert az előhántó a felső tíz centiméteres talajréteget, amely már elvesztette szerkezetét, a barázda alá jara fordítja, s az alsó szerkezetes réteget azután az ekeestől fölfele borítja. Ez a réteg tápanyagokban gazdagabb s jobban bírja az a növény fejlődési lehetőségeit. Eppen ezért a gép- és traktorállomások minden traktorekénél használnak előhántót.

Az őszi mélyszántást az egész területen egyenlő mélységben kell elvégezni. A földet véget, a fordulókat helyett szegjük el néhány, a szántás irányára merőleges barázddal, mert így biztosíthatjuk a szántás egyöntetűségét a földet végén is. Ha most ősszel minél nagyobb területeken elvégezzük az őszi mélyszántást, hozzájárulunk a II. pártkongresszus irányelv-tervezetének valóra váltásához.

Dimancia Stefan, tanár.

Azsia népei békét akarnak

MOSZKVA. (Agerpres). — TASZSZ Rameshwari Nehru asszony nyilatkozott a „Právda” delhi tudósítójának. Nehru asszony az elnöke annak a nemrég megalakult bizottságnak, amely előkészíti a nemzetközi feszültség enyhítésére irányuló ázsiai értekezletet.

A „Právda” tudósítója megkérte Nehru asszonyt, beszéljen az értekezlet indiai előkészületeiről. Nehru asszony elmondta, hogy az értekezlet összehívását még a stockholmi konferencián határozta el Azsia különböző országai — köztük India, Kína, a Szovjetunió, Japán, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, a Vietnámi Demokratikus Köztársaság, Pakisztán, Libanon, Laosz és Kambodzsa javaslatára.

A közeli értekezlet céljairól Nehru asszony ezeket mondta: „Az értekezlet elősegíti Azsia népeinek közelségét, egyetértését és a háborús veszély ellen indított közös akcióit.

Azsia népei nem akarnak háborút. Békés légkört akarunk teremteni, támogatjuk az ellentétek tárgyalás útján történő megoldásának eszméjét. Nehru asszony elmondta, hogy az értekezletnek olyan politikai kérdéseket kell megvitatnia, mint a gyarmatosítás és az ázsiai országok belügyeibe való idegen beavatkozás, a Kínai Népköztársaság visszahelyezése az ENSZ-ben öt megillető jogai, a tömegszójtó fegyverek betiltása, a tilalom ellenőrzésének kérdése.

Nehru asszony hangsúlyozta, hogy az ázsiai országoknak tiltakozniuk kell az ellen, hogy SEATO-szerződés katonai paktumokkal széttagolják Ázsiát. Ezzel kapcsolatban kijelentette: „Nem akarunk semmiféle idegen beavatkozást belügyeinkbe, sem katonai segítség formájában, ahogyan Pakisztán esetében történt, sem más formában.”

A továbbiakban kijelentette, hogy az ENSZ nem töltheti be hivatását,

mint egy olyan óriási ország, mint Kína az ENSZ-en kívül áll. Az értekezlet napirendjéről szólva hangsúlyozta, hogy meg kell vitatni Ázsia országainak az egyenlőség és a kölcsönös előnyök elve alapján kiterjesztendő együttműködését és az Ázsia népei közötti kulturális kapcsolatok megszilárdítását.

„Az értekezletre minden ázsiai államot meghívunk, tekintet nélkül politikai rendszerére — mondotta. — A bizottság leveleket kapott Japán, Kína, Ceylon és Burma kimagasló személyiségeitől. A levelek iról kijelentik, hogy támogatják az értekezletet. Japánban az összes politikai áramlatokat képviselő közös előkészítő bizottság alakult.”

Befejezésül Nehru asszony annak a reményének adott kifejezést, hogy az értekezlet elősegíti az ázsiai országok baráti kapcsolatainak egyetértésének és együttműködésének megszilárdulását.

Az ENSZ politikai bizottságának munkálatai

NEWYORK. (Agerpres). — A TASZSZ közli: Az ENSZ különleges politikai bizottságának november elseji ülésén, az új ENSZ-tagok felvételére vonatkozó általános vita keretében felszólaltak Uruguay, Franciaország, Columbia, Cuba, Liberia, Anglia, Lengyelország és Egyiptom képviselői.

Anglia, Franciaország, Columbia, Cuba és Uruguay képviselői támogatják Ausztráliát, Pakisztánt és Tajföldet a küldöttségeik javaslata, amelynek

értelmében a Biztonsági Tanácsnak kellene ismét megvizsgálnia az új tagok felvételének kérdését.

Columbia és Cuba képviselői ellenkeztek a Biztonsági Tanács állandó tagjai egyöntetű határozathozatalának elvét és azt állították, hogy az új tagok felvételének kérdésében elegendő a közgyűlés határozata.

Lengyelország képviselője kijelentette, hogy a nyugati hatalmak továbbra is megkülönböztető politikát folytatnak bizonyos országok felvételével

kapcsolatban és egyes országokkal szemben kedvezőbb álláspontot helyezkednek, mint mások irányában.

A lengyel képviselő emlékeztetett arra, hogy a 14 ország egyidejű felvételét ellenző nyugati hatalmak, noha aláírták a potsdami egyezményt és a békeszerződéseket, a jelen pillanatig nem teljesítették arra vonatkozó kötelezettségüket, hogy támogatassák Magyarországot, Olaszországot, Bulgáriát, Romániát és Finnországot felvételét az ENSZ tagjai közé.

Ujabb nyolc áldozat a tuniszi gyarmatosítók rovásán

TUNISZ. (Agerpres). — Az észak-afrikai francia gyarmatok rendőrkülönítményei folytatják vérengzéseiket az országuk felszabadításáért harcoló lakosság ellen. Mint a France Presse jelenti, vasárnap a tuniszi Dzsebel Hellal körzetben heves összecsapásra került sor a felfegyverzett rendőrök és a tunisziak egy csoportja között. A rendőrség nyolc embert megölt, többet pedig megsebesített.

Adenauer visszatért Washingtonból

BERLIN. (Agerpres). — Adenauer kancellár az USA-ban tett látogatása után vasárnap hazautazott Nyugat-Németországba.

A napilapok és a sajtóügynökségek kommentárjaiból világosan kitűnik, mi volt a célja Adenauer kancellár washingtoni látogatásának: Adenauer a londoni és párisi egyezményeknek a Bundestagban való megvitatása előtt meg akarta erősíteni helyzetét. Ez ugyanis az egyezmények nyomán erősen megingott. Csökkent Adenauer népszerűsége is, mégpedig nemcsak a nyugatnémet közvéleményben, hanem a kormánykoalíciókban belül is.

Sajtójelentések szerint Adenauer Washingtonban katonai egyezményt kötött Dulles külügyminiszterrel. Az egyezmény értelmében az USA több mint egy milliárd dollár értékű fegyvert szállít Nyugat-Németországnak, amely a londoni és párisi egyezmények megállapított 12 hadosztály helyett 24 hadosztályt állít fel.

Kémek bűnpere a Német DK-ban

BERLIN. (Agerpres). — Az ADN hírügynökség jelenti:

A Német Demokratikus Köztársaság legfelső törvényszéke november elsején kezdte meg a Gehlen kém-szervezetéhez tartozó hét kém és ügynök bűnpereinek tárgyalását. A vádlottak kémkedtek a Német Demokratikus Köztársaság területén.

A tárgyalás első napján felolvasták a vádat. E szerint a vádlottak fizetett ügynökei voltak Gehlen volt náci tábornok diverziós kém-szervezetének.

A vádlottak kém- és diverziós cselekedeteket hajtottak végre a Német Demokratikus Köztársaság gazdasági életének és a köztársaság demokratikus rendszerének aláaknázására.

A kémszervezet bűnös tevékenységét fejtette ki más népi demokratikus országok ellen is, azzal a céllal, hogy megakadályozza a német nép és más népek baráti kapcsolatainak fejlődését és erősödését.

A tárgyalás több napig fog tartani.

90.000 dollárral csikarta ki az USA az iráni kőolaj-egyezmény ratifikálását

ROMA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti: Az „Avanti” teheráni tudósítása szerint a nemzetközi kőolaj-konzorciummal kötött iráni egyezmény ratifikálásának háttéréről.

Az iráni hatóságok és az amerikai nagykövetség már eleve figyelmeztettek néhány ellenzéki képviselőt, hogy az egyezmény vitája során ne tegyen „elővigyázatlan” nyilatkozatot. Az Egyesült Államok teheráni hivatalos képviselői — a ratifikálást megelőző hetekben — lázas tevékenységet fejtettek ki. Az egyezmény aláírásának napján Henderson amerikai nagykövet Daheztant, Egbal és más szenátorokkal tanácskoztak. Azt „tanácsolták” nekik, hogy támogassák a nemzetközi kőolajkonzorciummal megkötött egyezményt és „nagylelkű jutalmat” helyezt kiállításba szolgálatukért.

Megbízható forrásból származó adatok szerint az amerikai nagykövetség mintegy 90.000 dollárt költött ilyen „jutalmakra”.

Az „Avanti” a továbbiakban rámu-

tat arra, hogy az amerikai cégek máris kulcsállásokat igyekeznek elfoglalni a konzorciumban.

Howard Page, a Konzorcium amerikai küldöttségének vezetője, a „Standard Oil Company of New Jersey” kőolajvállalat alelnöke — hangsúlyozza a lap — kijelentette, hogy az amerikai vállalat a részvényeknek csupán 40 százaléka esik, míg a többi tagok — az angol-iráni kőolaj-társaság, a „Royal Dutch-Shell” angol-holland társaság és a „Compagnie Française des Petroles” francia vállalat — a részvények 60 százalékát kaparintották meg...

Page szavaiból kiérződött, hogy a konzorcium „belső fejlődésére” számít, aminek következtében az amerikai társaságok az USA kormányának támogatásával „unalomkodó pozícióra” tesznek szert a konzorciumban...

Bajorországban bevezették a kötelező katonai szolgálatot

BERLIN. (Agerpres). — Az ADN jelenti:

A Nyugat-Németország felfegyverzését előirányzó intézkedések során Bajorországban (Nyugat-Németor-

szág) elhatározták, hogy bevezetik a kötelező katonai szolgálatot valamennyi középsúlyú végzett ifjú számára.

A hét filmjei

„DOZSA GYÖRGY” mozi: november 12-ig: Szikender-bég. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

Naponta 11 órakor matiné.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: november 7-ig: A bátoraság iskolája. (Új színes film.) Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„HERBAK JANOS” mozi: november 9-ig: Unnepi színház-film sorozat.

November 5-én: Házasság hozománya.

November 6-án: Arnyak.

November 7-én: Tavasz Moszkvában.

November 8-án: Ellenségek.

November 9-én: Vassza Zseléznova. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: november 7-ig: Andel-lal nyaraltam. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„UJ IDŐK” mozi: november 5-én: 1. Román aktuális híradó. 2. Szovjet aktuális híradó. 3. Az új Minszk. 4. Vízipóli. Előadások: 3 órától folytatlagosan.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): november 5-én: A madársziget kincse.

Előadások: hétköznap: 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKIJ” mozi: (Mikolaj): november 5-én: Gyermekeim.

Előadások: este 7 órakor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi (Lippa): november 7-ig: Az érszörben történt.

„PETOFI SANDOR” mozi (Radna): november 10-ig: Unnepi színház-film sorozat.

November 5-én: Barbárok.

November 6-án: Házasság hozománya.

November 7-én: Arnyak.

November 8-án: Tavasz Moszkvában.

November 9-én: Ellenségek.

November 10-én: Vassza Zseléznova.

„POPULAR” mozi (Nagyszentmiklós): november 7-ig: Szakadás.

Az Allami Román Színház műsora:

Pénteken, november 5-én este 8 órakor „Szakadás.”

Kínai pilóta nyilatkozata a tajvani állapotokról

FUCSZSU. (Agerpres). — Az Új Kína hírügynökség jelenti: Hu Hun-i pilóta, aki egy „A.T.—6” típusú repülőgéppel Tajvánból a Kínai Népköztársaságba repült és október 23-án Fucian tartományban szállt, elmondta, milyen az élet a tajvani repülőakadémián.

Hu Hun-i 24 éves, Anhoj tartományból származik. 1949-ben belépett a csangajsekkista haditengerészet kötelékébe, 1952 februárjában pedig beiratkozott a tajvani repülőakadémiára.

Az akadémia annyira amerikanizálva van — mondotta Hu Hun-i, — hogy az embernek az a benyomása, mintha az amerikai hadügyminisztérium egyik iskolájában lenne. Mindenütt angolnyelvű feliratok láthatók. Az akadémia növendékeit igen gyakran ellenőrzik a tajvani amerikai katonai tanácsosok csoportjának tagjai. Minden amerikai-
nak joga van parancsolgatni a növendékeknek. Az iskola ezreslétszámú rangban levő kuomintangista igazgatójának még egy amerikai szakaszvezető előtt is „vigyázz”-ban kell állnia.

A kuomintangista tiszték erkölcs-
telensége felháborító. Az egyik tiszt elcsábította beosztottjának feleségét, a férjét pedig letartóztatta azzal a váddal, hogy „kommunista kém”. Az illető öngyilkos lett.

Hu Hun-i elmondta, hogy tavaly decemberben egyik kollégája repülőgéppel a szárazföldi Kínába menekült. Azóta titkos ügynökök még nagyobb terror alatt tartják a növendékeket. Kiválogatták őket és a gyanusoknak megtiltották, hogy repülőgépre üljenek. Ettől fogva Hu Hun-i azon töre a fejét, hogy mi képpen menekülhetne el Tajvánról.

Az összes kínai demokratikus pártok és tömegszervezetek augusztus 22-i közös nyilatkozata újabb reményekkel töltötte el azokat, akik — mint ő — szerettek volna visszatérni hazájukba.

A pilóta a továbbiakban elmondta, hogy egyik barátja — akivel közölte szándékát — egy napon titokzatos módon eltűnt és ezért Hu Hun-i-nek gyorsan kellett cselekednie. Október 26-án hajnalban a repülőterre lopódzott, felszállt egy „A.T.—6” típusú repülőgépre és a szárazföldi Kínába repült.

Amikor Fucian tartományban leszállt, a tartományi kormány, a felszabadító néphadsereg katonái és a helyi lakosság szeretettel fogadták. „Meggyőződésem, hogy helyes utra lértem” — mondotta a pilóta — és elhatározásom szívvel-leléssel szolgálni hazámat.

Nagy hozzájárulás az olaszországi nemzeti felszabadító háború történetének kidolgozásához

(Luigi Longo „A nemzeti felkelés útján” és Pietro Secchia „A kommunisták és a felkelés” c. könyvéről)

amint a szerzők bevezetőjű hangsúlyozzák, a Palmiro Togliatti elvtárs utmutatásai és tanácsai alapján működött vezető pártmunkások kollektív munkájának eredménye. A könyvek ezért történelmi pontossággal mutatják a kommunista pártnak akkori politikáját.

Az Olasz Kommunista Párt már 1943 augusztus 30-án javaslatot terjesztett elő az antifasiszta pártok római ellenzéki bizottságában. A párt ebben a javaslatban intézkedéseket követelt a német agresszió elhárítására. Luigi Longo könyve az erre vonatkozó dokumentummal kezdődik. Ez a dokumentum bizonyítja, hogy akkor csak a kommunista tudtak pontosan, milyen következményekkel fenyegeti a hazát a német náci betörtés, s mit kell tenni a következmények elkerülésére. A dokumentum megmutatja, hogyan vállalták a kommunista párt akkor az ország hazafias erőinek a vezetését s hogyan vezették később ezeket az erőket az egész háború folyamán.

A német agresszió, mint a kommunista előre látták, rátor Olaszországra. A támadás 1943 szeptember 8-án történt meg. S míg azelőtt a sorkatonaság bevetésével lehetett és kellett volna védekezni az agresszió ellen, most utasításokkal és főképp személyes példamutásokkal kellett a többnyire fegyvertelen, demoralizált, az egész országban szétszórt embereket mozgósítani, csak a lelkesedés pótolhatta az eszközök hiányát s a bátorság az erő hiányát. Így kellett szembeszállni a náciakkal és az olasz fasisztákkal, így lehetett megmenteni az ipart a pusztulástól, az országot pedig a bizonyos és teljes lerombolástól.

Ezért konkrét formába kellett önteni a munkások, a parasztok és az egész népi harc vágyát s a hazafiai szétforgácsolt csoportjából meg kellett teremteni az erős hadsereget. A kommunista párt az üzemekben, a katonák közt és a falvakban végzett tevékenysége az 1943 szeptember 8-ára következő első napokban a feladat megoldására irányult s hozzájárult a helyzettől megváltoztatásához. Olaszország német megszállásának legelső napjaiban meg-

alakultak a partizán csapatok, novemberben pedig az olaszok már a kommunista két „Garibaldi” partizánbrigádjáról beszéltek. Később 14-re, majd 60-ra s végül 120-ra nőtt ezeknek a brigádoknak a száma. A nemzeti felkelés napjaiban többszáz brigád harcolt.

„Hogy nincs fegyverünk? Ha nincs, majd szerzünk... De hiszen fegyver nélkül is támadhatunk a németeket, meg az olasz fasisztákat s lesújtathatunk rájuk. Támadhatjuk a németeket, a németek anyag- és benzinraktárait, gépparkját és élelmiszerraktárait; csak egy kis bátorság, meg egy szál gyufa kell hozzá.”

Ezeket a partizánok részére kiadott első irányelveket Luigi Longo egyik első cikkében olvashatjuk. Akkoriban elképzelhetetlennek tűnt, hogy néhány hónap múlva már partizánhadosztályokról, az ellenség katonai alakulatai ellen intézett szervezett támadásokról lesz szó s hogy a kommunista párt vezetői cikkeikkel és irányelveikkel fogják vezetni egy kiterjedt mozgalmat, amelyben már kemény ellenállásra, a fasiszta hadsereg legyőztetésére s végül Észak-Olaszország legnagyobb városainak felszabadítására képes hazafiak százezrei vesznek részt.

Az itt ismertetett könyvekben közölt dokumentumok bizonyítják, hogy az olaszországi partizánháború azért vált oly hatalmas lendületűvé, mert kifejezett pillanatokról fogva mindig sztrájkok százaival, a hadüzemek termelésének szabotálásával, a városi hazafiak működésével, a falvakban pedig a parasztok felkeléseivel erősödött és fokozódott. A hős élcspat az ipari központokban lezajlott nagy sztrájkok nélkül, a parasztok és a néptömegek aktív akciói nélkül elszigetelődött volna; a partizánosztályokból sosem lettek volna brigádok, majd hadosztályok s a nemzeti felkelés sosem bontakozott volna ki. A felszabadító mozgalom néhány hónap alatt elért lendületét mutatja, hogy az olasz kommunista sikeresen töltötte be vezető szerepét.

Luigi Longo és Pietro Secchia könyveiből jól látható, hogyan mutatták a kommunista párt minden par-

tizánosztályban és minden üzemben az önfeláldozás és a tömegvezetés példáját. Pietro Secchia idezi más pártok kiváló személyiségeinek nyilatkozatait; a felszabadító háború idején és az ország felszabadítása után mind elismerte, hogy a kommunista döntően közreműködtek a harc politikai és katonai vezetésében.

De milyen erőfeszítések, milyen áldozatok árán! A fasiszta husz esztendeje nem múlt el nyomtalanul.

Mindkét könyv hangsúlyozza, hogy a „kivárás” politikájának veszélyét az olaszországi felszabadító háború egész tartama alatt érezni lehetett. A „stratégák” kaszárnyai fegyvermezzel akarták kezdeni a partizánháborút. Alexander tábornok tanácsa úgy szólt, hogy a partizánok otthon várják meg a tél végét. A szövetséges főparancsnokság hűdözött a nemzeti felkelés elrendelésétől. Állandóan azon igyekezett, hogy a partizánbrigádok ne vonuljanak be a városokba, amíg a reguláris csapatok nem érnek oda. A kommunista párt mindig fokozott éberségre kényszerült, hogy visszaverje az áruló tervek heveit s nagy határozottságra és ügyességre volt szükségük, hogy mindenképp megtarthassák a kezdeményezést. Ahol nem volt elég a szó, ott példa kellett: akkor alakították meg az első osztagokat s hajtották végre az első hadműveleteket, amikor mások még azon vitakoztak, hogy át lehet-e térni a fegyveres harcra; az amerikai tábornokok elgondolásai ellenére be kellett bizonyítani, hogy a hegyekben is lehet tenni s tovább lehet verni az ellenséget; el kellett rendelni, hogy a partizánbrigádok olasz zászlókat tűzzenek ki a városokba, noha egyesek inkább az Egyesült Államok zászlait tűzték volna ki.

E könyvek olvasásakor kitűnik: a nemzeti felszabadító háború sikerének titka leginkább az volt, hogy az Olasz Kommunista Párt és a munkásszövetség pontosan és helyesen irányította ezt a háborút. A párt szüntelenül gondoskodott róla, hogy valamennyi győz munkássága részt vegyen egy-egy partizánosztály megalapításában s támogassa ezt az osz-

tagot. A könyvekben közölt irányelvek megmutatják, hogyan töltötte föl a párt a partizánosztályokat új erőkkel; de ezalatt nem gyengült meg az üzemekben sem, s nem vitte ki a párt összes tagjait a hegyekbe.

„Csak úgy harcolhattunk és győzhettünk, hogy a népmozgalom elfogadta a katonai szempontokat, hogy a munkás- és paraszttömegek hatalmas mozgalmi támogatást harcoltak s hogy a hadműveletek egyetértésben folytak az üzem munkásság és a falvakban élő parasztság tevékenységével, megmozdulásaival és sztrájkjaival”, — jelentette ki Pietro Secchia a felszabadulás után két hónappal, a kommunista párt római szervezetének aktívgyűlésén mondott beszámolójában. Luigi Longo hangsúlyozta, hogy „harunk leggázibb és legfontosabb eleme az a szerep, amelyet a város és a falu néptömegei, különösen pedig a nagy északi ipari központok munkástömegei tölthettek be az olaszországi ellenállási mozgalomban.”

Az országban lefolyt sztrájkok szervezéséről, a parasztság és a nők harcáról szóló cikkeik meggyőzően igazolják, hogy a kommunista párt állandóan ehhez a harci szempont-hoz igazodott s hogy mindig egyetértéssel és közösen tekintette a városi és a hegyi erők elosztását. A gyárak, a mezők és a hegyek mind csatateret voltak s ezeken a csatatereteken egyes hadsereg fegyvernemei küzdöttek. Ezért váltakoztak akkor az olaszországi hazafiak fegyveres harcáról közölt jelentések a dolgozók (azaz a sikereiről kiadott jelentésekkel). A kommunista párt ugyanúgy kommentálta és elemelte egy-egy kis gyárban kitört sztrájkot, vagy antifasiszta tüntetést, mint valamelyik német helyőrség ellen intézett partizánosztály-támadást. A Longo és Secchia elvtársak könyveiben összegyűjtött nagy mennyiségű, a szövetséges igazi szándékára és álláspontjára, a felszabadítási mozgalomban résztvevő pártok egyes vezetőinek hibáira rávilágított cikkeik sorozata lerántja a leplet a „baloldaliság” álarc mögé rejtőzött, a Gestapoval kapcsolatban lévő csoportokról, ugyancsak valamennyi cikk,

amely a fasiszta „szocializáló” demagógiájának leleplezésére készült, továbbá több, az első pillantásra jelentéktelennek látszó hírmagyarázat — mindez világos képet ad az olaszországi felszabadító háborúról s több mint krónikája a felkelő és sorsdöntő eseményeknek.

A kommunista és a munkásszövetség számára az egész anyag a harc tanulságainak és tapasztalatainak kimeríthetetlen forrása. A szerzők hangsúlyozzák, hogy a pártot mindig, minden cselekedetében a marxizmus-leninizmus tanítása vezette s hogy az a cél, amelyet a kommunista az első perctől kezdve kitűzték, ugyanaz, amelyet Sztálin tűzött a szovjet partizánok elé: „...elviselhetetlen viszonyok közé kell kényszeríteni az ellenséget és székértőlől lépten-nyomon üldözni és irtani kell őket, meg kell hiusítani minden intézkedésüket.”

Olaszországban 1943 szeptember 8-án valamivel több, mint 5000 kommunista volt, 1945-ben pedig, a felszabadító háború végén csak Észak-Olaszországban meghaladták a 100.000-es létszámot, az egész Olasz Kommunista Párthoz pedig akkor már 1.700.000-en csatlakoztak. Azóta a párt folyton növekszik. Közismert tény, hogy az Olasz Kommunista Pártnak az Antonio Gramsci és a Palmiro Togliatti vezetése alatt vívott husz éves harc folyamán kidolgozott politikája a felszabadító háborúban kiállta az életképesség próbáját.

Luigi Longo és Pietro Secchia könyvei voltaképp Olaszország történetéről, az Olasz Kommunista Párt történetéről szólnak, a fejlődés egyik legfontosabb időszakában. Ezek a könyvek tökéletesen megmagyarázzák, miért győzhetett Olaszországban a felkelés, miért növekedett a kommunista párt állandóan s miért bukott el a fasiszta rendszer. Ezek a könyvek figyelmeztetik a német agresszív militarizmus újraszülését bűzgőldöző amerikai imperialisták valamennyi csatlósát, de felhívásul is szolgálnak, hogy az olasz hazafiak még keményebben küzdjenek Európa és az egész világ függetlenségéért, békéjéért és biztonságáért.

Aldo D'Alfonso